

MATSON VÄLKKILÄ

REDBIRD

PUNALINTU

Matson Valkkila

RED BIRD - PUNALINTU

© 2026 Matson Välkkilä
Ensimmäinen painos
Kannen suunnittelu: Kalle Siltanen
Kustannus toimitus: Riku Seppälä
Kustantaja: Omillaan osuuskunta, Yliopistonkatu 58 B,
33100 Tampere, kirjakustantamot2@omillaan.fi
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa
ISBN 978-952-88-1730-7 (kovakantinen)
ISBN 978-952-88-1731-4 (EPUB)

Prologi

Hyvyys ja pahuus

Hyvyys ja pahuus. Sitä kun miettii, ne kuulostavat aluksi kahdelta eri asialta. Hyvyys on sitä, että auttaa vanhuksen kadun yli, pelastaa jonkun hengen tai pelastaa kissan puusta. Pahuus taas - niin kuin jotkut ajattelevat - on sitä, että pahoinpitelee jonkun, tappaa jonkun tai ryöstää jonkun. Eikö se ole jotain sellaista? Minä voin kertoa: hyvällä ja pahalla on paljon syvyyttä. Pahuus ei ole pelkkää pahuutta, eikä hyvyys valitettavasti ole pelkkää hyvyyttä. Voin sanoa, että pahiksilla, roistoilla, "kusipäillä" tai miksi heitä ikinä kutsutaankaan, on aina ollut jokin syy olla paha. Eikä kaikilla ole edes pahaa lähtökohtaa pahuuteensa. Tai joillakin on, mutta ei kaikilla. Hitler oli paha ja tappoi miljoonia ihmisiä, mutta alun perin hän halusi vain parantaa kansansa oloja. Hänestä kuitenkin tuli kuin tulikin murhaaja.

Hyvyyden laita on melkein sama kuin pahuuden, mutta pienellä erolla. Harva hyvä kääntyy pahaksi, mutta hyvätkin osaavat tehdä

pahaa - joskus tietämättään, joskus tietoisesti. Albert Einstein oli vain hyvä tiedemies, kunnes hän ja muut tiedemiehet keksivät tietämättään aseensa, joka lopetti maailmanlaajuisen verilöylyn. Sama ase tappoi miljoonia ihmisiä ja aiheutti uusia verilöylyjä. Kuten huomaatte, hyvyys ei ole pelkkää hyvyttä, eikä pahuus ole pelkkää pahuutta. Mistä sen tiedän? No, olen itse kokenut tuon kaiken. Kuka minä olen? Siviilielämässäni olen tutkija ja luennoitsija. Nimeni on Rauli Mäenharju, mutta kun roistot, murhaajat ja muut alamaailman pirut tulevat esiin aiheuttaen pelkoa, tuhoa ja kaaosta, silloin minä vedän punamustan naamioni kasvoilleni ja asetan mustan hatun päähäni. Silloin minusta tulee oikeuden ja heikompien ihmisten vartija. Alamaailman pahuuden viikatemiehenä nimeni on Red Bird, ja tämä on tarinani.

Ensimmäinen luku: Lapsuuden alku ja loppu

Alku. En ole koskaan oikeastaan miettinyt, millainen se oli. Harvoin minä sellaisia asioita pohdin, mutta ehkä voin kertoa, miten päädyin tähän tilanteeseen. Miten minusta tuli punamustassa maskissaan rikollisia, murhaajia ja alamaailman pomoja vastaan Tampereella taisteleva lintumies? Vastatakseni siihen, minun täytyy mennä alkuun – aivan alkuun.

Katsokaas, olin aluksi kuin kuka tahansa normaali lapsi. Tai ehkä en aivan. Isäni oli varakas tutkija, lakimies ja rakennussuunnittelija. Äitini taas oli tavallinen, työteliäs kotiäiti, joka hoiti minua vauvasta asti. Isästäni minulla on muistoja, paljonkin. Muistan, kuinka kävelimme isän kanssa kaupungilla ja suurin osa paikallisista tervehti häntä. He kätelivät, halusivat tai yrittivät tarjota jopa ryyppyä, mutta isä kieltäytyi aina kohteliaasti. Isäni oli Kalevi Mäenharju, työväen mies, joka työllisti monia rakennus- ja sähkömiehiä projekteillaan. Hän tuki aina työläisiä ja heikoimmassa asemassa olevia. Äitini oli Laura Mäenharju. Kuten sanoin,

en tiedä hänestä paljoa muuta kuin sen, että hän tapasi isäni kouluvuosina, ja sen, kuinka leikimme usein ulkona hänen vahtiessaan minua.

Hän oli hyvä äiti. Kun näin painajaisia, huusin äitiä paikalle ja kerroin mitä olin unessa nähnyt. Äitini lohdutti minua sanoen: "Pidän aina puoltasi, rakas lapseni." Nukahdin noihin lohduttaviin sanoihin, mutta seuraavana aamuna löysin isäni itkemästä sohvalta. Kysyin, missä äiti on? Isä vastasi, ettei tiennyt, tulisiko hän koskaan takaisin. Hän oli vain kadonnut. Sen jälkeen en kuullut äidistäni mitään.

Hirveydet alkoivat toden teolla vasta vuosia myöhemmin. Olin kymmenen tai kahdentoista vanha, kun se tapahtui. Kävelin ystäväni Pihlan ja Samulin kanssa kaupungilla, kunnes näimme ryöstön. Pikkurikollinen oli lyönyt vanhempaa herraa vatsaan ja varastanut rouvan lompakon. Juuri kun varas juoksi ohitseni, nainen huusi apua. Päätin tehdä jotain. Juoksin varkaan perään, vaikka Pihla huusi nimeäni.

En kuullut heitä; tunsin vain pakottavaa tarvetta korjata vääryys, vaikkei asia minulle kuulunutkaan.

Kun saavutin varkaan, hän huusi minulle: "Painu vittuun kolppi!" Se laukaisi minussa vihan. Huusin takaisin, etten lopeta ennen kuin lompakko on palautettu. Lopulta hyppäsin hänen kimppuunsa ja aloin hakata häntä raivolla. Jokin sumentui päässäni - kyky erottaa oikea ja väärä katosi hetkeksi. Tartuin maahan pudonneeseen puukkoon jolloin mies huusi kauhuissaan: "Älä tapa, mä teen mitä sä haluat!"

Pysähdyin. Katsoin itseäni katulätäkön heijastuksesta. Näin pojan, joka oli tekemässä elämänsä suurinta virhettä. Laskin puukon, otin lompakon ja käskin miehen häipyä. Vein lompakon takaisin vanhalle rouvalle. Kun palasin ystäväni luo, Pihla sanoi: "Olet sä aika hullu, mutta hyvällä tavalla! Tuolla toiminnalla sä vielä pääset pitkälle!"

"Vau, kiitti Pihla!" Vastasin vaatimattomasti ja lähdimme kotiin. Mutta juuri siitä alkoi elämäni kamalin tilanne.

REDBIRD

Red bird on Tampereelle sijoittuva tarina miehestä joka etsii oikeutta ja tarkoitusta elämälleen. Kun nuoren Rauli Mäenharjun isä murhataan, hänen elämä muuttuu kertaheitolla risaiseksi. Hän vajoaa yhä syvemmälle mielensä pimeyteen ja laittomuuden tielle.

Pian hän löytää itsestään keinon taistella epäoikeudenmukaisuutta vastaan. Hän luo itselleen alteregon, Red bird -nimisen hahmon jonka avulla hän puolustaa heikompia ja kaltointkohdeltuja ihmisiä. Pian Red bird aiheuttaa pelkoa ja kauhua rikollisissa sekä vihaa virkavallassa.

Löytääkö hän tien ulos omista haasteistaan ja ongelmistaan ja tien sankarin rooliin?

Matson Välkkilä on aloitteleva Tamperelainen kirjoittaja. Red bird on hänen ensimmäinen novelli. Häntä inspiroi elokuvat ja animaatiot sarjat. Matson kutsuu teosta ”Suomen omaksi Batmaniksi vaikka Red birdissä on paljon huumoria ja herkkyyttäkin”.

OMILLAAN
OSUUSKUNTA

9 789528 817307